

פרידה מהספרנים

בשם עמותת הקוראים אנחנו מרגישים צורך לציין סגירת עידן בתולדות הספרייה ובאולם קריאה יהדות, וזאת למרות שכבר נערך טקס לפורשים מטעם הספרייה. אנו שמחים לכלול את ד"ר מיכאל ריגלר באירוע זה ולהוקיר את תרומתו בניהול רב שנים של אולם הקריאה, גיוס והכשרת ארבע הספרניות. מפגש זה הוא בבחינת מחווה הוקרה ל"אבא" של צוות אוק"י אשר השכיל לא רק להקים צוות מיוחד אלא גם לתרום תרומה מכרעת ליצירת "קהילת הקוראים", על כן אנחנו חשים צורך להודות אישית למיכאל ולצוות המקצועי שהמשיך בדרכו. באולם יהדות נוצרה אוירה ייחודית של שיתוף פעולה בין חוקרים בעידודם הפעיל של הספרנים, מצב שתרום תרומה ישירה לקידום המחקר ולהעשרת הידע של רבים מאתנו הפוקדים את הספרייה על בסיס כמעט יום-יומיש.

אני נושאת היום דברים מטעם עמותת הקוראים ולא בכדי. העמותה היא במובנים רבים תוצר של האווירה והקשרים שנוצרו באולם יהדות במהלך השנים. בתחילת שנות האלפיים כתבתי מכתב על חששותי לעתיד הספרייה שהתפרסם בעיתון "הארץ". והנה, החליטו עורכי העיתון לפרסם בצד מכתבי, תמונה של אחד הקוראים בין מדפי הספרים באולם יהדות—היה זה ד"ר אברהם גרינבאום ז"ל, היוזם של הקמת העמותה והיו"ר הראשון שלה.

במשך השנים פעלנו לחיזוק מעמדה של הספרייה הלאומית כספריית מחקר ראשונה במעלה, לרוב תוך שיתוף פעולה עם ההנהלה ולעתים גם תוך הצגת עמדה ביקורתית, אולם תמיד מתוך דאגה אמיתית וכנה לעתיד הספרייה.

אנחנו מעריכים את תרומתם של הספרנים המקצועיים ובמיוחד את תשומת הלב, הידע והאנושיות של הצוות ששירת נאמנה את משתמשי אוסף היהדות. צר לנו שרק עם פרישתכם חשבנו להביע את הוקרתנו לעבודתכם המסורה במשך השנים—ובמיוחד של ארבע הספרניות—אלונה אבינזר, עליזה אלון, צפורה בן אבו ורות פלינט ואת קודמכם בתפקיד מנהל האולם—מיכאל ריגלר.

לבסוף, אנחנו שמחים בהזדמנות זו להעניק לכם בסוף הטקס שי המביע את הוקרת הקוראים. אנו מקווים שתיהנו מן הקריאה ומן הזכרונות המועלים בקובץ זה.

תם עידן, אבל אנחנו מקווים שהיסודות שהונחו על ידי הצוות הוותיק ימשיכו להנחות גם את הצוות החדש המתחיל בימים אלה את עבודתו. היינו שמחים לראות מדי פעם גם את הספרנים הוותיקים שיבואו לבקר, לסייע ולתת עצה טובה. אנו תקווה שהמסורת המפוארת של אולם קריאה יהדות וספרניו תמשך גם בעתיד.

נדיה זלדס